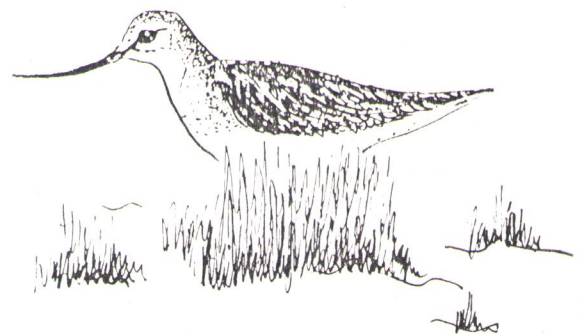

Terekruiter (*Tringa terek*) ook in België

door J. Van Impe
met tekening van de schrijver.

Op 3 juni 1973 bezoeken wij een verouderd en ten dele begroeid spuitveld, even ten noorden van de Zandvliet-sluis gelegen, op het grondgebied van Zandvliet (Antw.). Het is een zonnige dag, met een matige wind uit het westen. Zonder voordien te zijn opgemerkt, vliegen plotseling drie wadertjes op uit een drassige bedding: 2 bontbekplevieren (*Charadrius hiaticula*) en een onbekende ruitertachtige. Een eerste indruk: zeer kleine tureluur (*Tr. totanus*), maar totaal afwijkend door de aanwezigheid van een wel zeer duidelijke, maar smalle achterrand van de bovenzvleugel en met een ietwat wentelende vlucht. Enkele tijd later vertoont zich de onbekende ruitertachtige, nu rustig gezeten te midden van wat onkruid, op een ondiepe waterplas. Vanop een afstand van 120-150 m en met kijkers 15 X 60 en 60 X 60 zien wij gedurende ruim

15 minuten de merkwaardige ruitertachtige met lange, opgewipte snavel. De poten zijn niet te zien doordat zij gedurende de ganse waarneming in het onkruid verborgen blijven. De rustende en dromende ruitertachtige vliegt bij een voorzichtige poging tot benadering in de richting van de Schelde. Spijts onze herhaalde bezoeken, ook met de h. De Bièvre, is hij niet meer teruggezien.

Terekruiter.

Nadere beschrijving :

— Algemeen uitzicht : ruiter van de grootte van de bosruiter en het witgatje (*Tr. glareola* - *Tr. ochropus*), dus heel wat kleiner dan de tureluur. Opgewipte, donkere en fijne snavel, die veel meer lijkt op het dunne „priemsnaveltje” van de poelruiter (*Tr. stagnatilis*), dan op de dikkere snavels van de bosruiter en het witgatje.

— Vederkleed :

bovendelen : voorhoofd, kruin, nek en hals dichter bruin gestreept dan de lichtere kopzijden. Smalle wenkbrauwstreep en donkere oogstreep, die vóór het oog tot op de snavelwortel reikt en achter het oog nog een eindje doorloopt. Onder het oog een onregelmatig begrensde vlek, bleker dan de omgeving. Bovenzijde der vleugels bruin tot donkerbruin; bij bepaalde standen is hier en daar een bruinzwarte schijn zichtbaar.

benedendelen : benedenhals en borstzijden fijnbruin gestreept, een centraal gelegen, blekere vlek insluitend. Flanken, buik en onderstaartdekveren vuilwit.

— Vlucht : de smalle en bleke achterraand van de arm- en de handvleugel contrasteert met de donkere vleugelbovenzijde en blijkt een goed veldkenmerk bij het wegvliegen, zelfs op grotere afstand. Afwezigheid van rugwig, maar aanwezigheid van een bleke stuit. De poten reiken niet voorbij het staartuiteinde. Een roep werd niet gehoord. Volgens een schriftelijke mededeling van P. Herroelen, sekretaris van het B.A.H.C., is de waarneming positief beoordeeld. Hierdoor vult *Tringa terek* de Belgische lijst aan.

Achteraf bleken de gedragingen van de in Zandvliet waargenomen vogel goed overeen te komen met hetgeen wordt voorgelouden in de literatuur. Een langdurige inactiviteit tijdens dewelke de pootjes in het water of in de begroeiing verborgen blijven, naast een zekere schuwheid, zijn niet zo ongewoon bij vogels op trek (5, 6, 3).

Tringa terek broedt in de boreale klimaatzone van Rusland en Siberië; Prof. Voous (15) bericht hierover nader. Ook zijn schaarse broedgevallen gemeld uit het oosten en het noorden van Finland, terwijl enkele jaren geleden een broedgeval in Noord-Noorwegen gesignaleerd is (10). Bij het doorlopen van de literatuur valt op dat *Tringa terek* zich in heel wat landen als nieuwkomer heeft aangemeld. Tijdens de jongste jaren is voor het eerst een geringe doortrek beschreven in Turkije, Syrië, Irak, Afghanistan en Nigeria (16). De trekwegen schijnen evenwel nog voor een groot deel onopgehelderd. Het winterareaal is zeer uitgestrekt en omvat de kusten van Oost- en Zuid-Oost-Afrika, Zuid-Azië, Australië en Nieuw Zeeland (15). In West-Europa zijn er maar weinig meldingen van de terekruiter. Slechts 2 waarnemingen in Nederland : 18 augustus 1963, 2 eks. op Schiermonnikoog (4) en 17 oktober 1971, 1 eks. op Ameland (13). Verder 8 gevallen in Groot-Brittannië, bijna alle in mei-juni (11, 12); 12 of 13 gevallen voor de beide Duitslanden (3) en in Denemarken een tweede waarneming in 1967 (2). Menigmaal wordt aangenomen dat men best naar de Balkan reist om terekruiters te zien, omdat zij daar regelmatig verschijnen tijdens de trektijden. Toch kunnen noch de werken over Griekenland (1), noch deze over Bulgarije (8, 9) of Roemenië (7, 14) die mening ondersteunen.

Dr. Van de Perrelei 130
2200 Borgerhout.

Literatuur.

- (1) BAUER W. e.a. 1969. Catalogus Faunae Graeciae. Pars Aves. Thessaloniki.
- (2) ELIASSON I. 1968. Terekklire (*Tringa terek*) på Bornholm. Dansk orn. Foren. Tidsskr. 62 : 242.
- (3) ELLWANGER G. en KL. JUNG 1968. Ein neuer Nachweis des Terekwasserläufers (*Tringa terek*) in Niedersachsen. Orn. Mitt. 20 : 61-62.
- (4) FABRITIUS, H.E. 1965. Terekruiters (*Tringa terek*) op Schiermonnikoog. Limosa 38 : 1.
- (5) FEINDT P. en F.-J. KOLLIBAY 1967. Der Terek-

- wasserläufer (*Tringa terek*) in Süd-Niedersachsen. Orn. Mitt. 19 : 161-168.
- (6) KUMERLOEVE H. 1968. Zur Feldkennzeichnung des Terekwasserläufers (*Tringa terek*). Orn. Mitt. 20 : 43.
- (7) LINTIA D. 1955. Passarile din R.P.R. Vol. AL III-Lea. Edit. Acad. R.P.R., Boekarest.
- (8) PATEV P. 1950. Die Vogelwelt Bulgariens. Sofia.
- (9) ROBEL D. e.a. 1972. Hinweise für ornithologische Beobachtungen in Bulgarien. Der Falke 19 : 157-165.
- (10) SCHMIDT G. 1968. *Emberiza aureola* und *Xenus cinereus* am Pasvik-Fluss, Nord-Norwegen. J. Orn. 109 : 512-514.
- (11) SMITH F.R. e.a. 1970. Report on birds in Great Britain in 1969. Brit. Birds, 63 : 277.
- (12) SMITH F.R. e.a. 1973. Report on birds in Great Britain in 1972. Brit. Birds 66 : 341.
- (13) TEKKE M.J. 1973. Ornithologie van Nederland 1971. Limosa 46 : 80.
- (14) VASILIU G.D. 1968. Systema avium Romaniae. Alauda, Paris.
- (15) VOOUS K.H. 1960. Atlas of European birds. Nelson and Sons, Elsevier, Amsterdam.
- (16) Verdere referentielijst bij auteur.